

[Wilhjelm]

som vi har set den på det sidste. Modellen synes at være, at først fremskaffer man en måske delvis lokal finansiering. Derefter skal man sikre sig kommunal støtte eller delfinansiering, før man kan få del i de statslige tilskud.

Ikke alene er det bevillingsmæssige barrierer, der her sættes op. Jeg mener, man tryk kan forudse, at det også medfører forsøg på en indholdsmæssig styring, inden forslagene overhovedet kan opnå den nødvendige finansielle støtte kommunalt og/eller statsligt.

Når lovforslagets bemærkninger er så tavse om, hvilke kriterier der skal tilgodeses i forsøgsvirksomheden, kan man altså efter min opfattelse godt forudse, at det bliver de gamle, prøvede stier, og så er der ikke så meget perspektiv i de forsøg.

Ser man realistisk på, hvilke budgetter sådanne projekter egentlig har, må man nok konstatere, at det næppe bliver – selv om hr. Søren Hansen havde nogle pæne bemærkninger om det – de sociale bevægelser af forskellig art, der har mulighed for at deltage i sådanne forsøg. Det bliver meget nemt B & O, Siemens, Sammenslutningen af Radioforhandlere og den slags, der her får lejlighed til at overbevise en lokal befolkning om nødvendigheden af at anskaffe sig videorecordere, og det kan vi ikke rigtig se baggrunden for at iværksætte storstilede forsøg for.

Hvem der skal kunne få tilladelse, er ikke særlig præcist angivet. Det er klart, at P & T og telefonselskaberne kan, men ellers er forslaget påfaldende tavst herom.

Der tales om, at lokal programvirksomhed kan begrundes i et interessefællesskab i området, og det kan selvfølgelig læses meget positivt, som hr. Søren Hansen gjorde det, således at beboergrupper, miljøgrupper og indvandrergupper osv. kan komme til at producere lokal radio og TV, men når man sammenholder det med usikkerheden omkring finansieringsformen, er det ikke særlig sandsynligt, at det bliver på den måde. Det vil snarere blive de store, magtfulde organisationer og oplysningsforbund osv., der i praksis kan komme til fadet.

Det fremgår, at forsøgene skal være så forskellige og i så mange forskellige dimensioner som muligt, og det er en god ting efter vores mening, men man kan undre sig over, hvad der specielt skulle kvalificere radiatoradet til, som der står, at udtale sig om programsi-

den ved sådanne forsøg, når lokal radio og TV ikke skal underlægges Danmarks Radios almindelige programpolitiske spændetruje.

Det er vel sådan, at der et eller andet sted sidder en samlet styringsgruppe for disse begrænsede forsøg med denne begrænsede bevilling. Hvem er det? Er det ministeriets embedsmænd? Og hvilke beføjelser skal en sådan gruppe have? Kan den f.eks. tillade sig at være opsøgende for at sikre sig nogle bestemte dimensioner i forsøgsperioden?

Vi er enige med ministeren i det ønskelige i, at vi får nogle erfaringer med lokal radio og TV på dansk grund, både teknisk, programpolitisk, økonomisk og styringsmæssigt osv., men samtidig undrer vi os over, hvordan ministeriet forestiller sig disse erfaringer samlet op. For de skal vel undersøges og analyseres efter denne forsøgsperiode; hvem skal gøre det? I disse tider må man også spørge: hvem skal betale det? Vil ministeriet forlange specificerede rapporter fra hvert enkelt forsøg og risikere at havne i samme situation som efter sidste forsøgsperiode, hvor rapporterne var af en sådan art, at der ikke kunne udledes noget samlet billede af dem? Eller vil ministeriet nedsætte en undersøgelsesgruppe til løbende at indsamle og bearbejde og formidle resultater fra de forskellige forsøg? Det sidste ville efter vores mening være det eneste rigtige. Men hvis også det skulle betales af den ene million kroner i årlig statsbevilling, der er tilstået forsøgsvirksomheden, er der ikke meget tilbage til de faktiske forsøg.

Vi må derfor konkludere, at enten skal der flere penge til og mere præcise forestillinger om, hvem der kan få lov til at forsøge sig, eller også er forsøgsperioden på forhånd dømt til det samme dårlige resultat som sidste gang. Jeg tror, vi risikerer, at hr. Arne Melchior får ret, når han sammenlignede denne eksperimenterende forsøgsvirksomhed med det eksperiment, der efter hans mening ligger i CDs eksistens, og det ville efter vores mening simpelt hen være for dumt.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er tilfreds med ministerens udspil med dette lovforslag om en ny 3-årig forsøgsperiode med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed. Vi er enige i, at såvel kabelanlæg som trådløse forsøg bør findes i